

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 9-ji 1954 m. gegužės mėn. 22 d., šeštadienis Kaina
metai № 41 (807) 15 kp

PLĖSTI BULVIŲ IR DARŽOVIŲ PASĖLIŲ PLOTUS

Priešakiniai rajono kolūkiai jau baigė bulvių sodinimą. Daugumas bulvių pasodinta kvadratinio-lizdinio būdu.

Tačiau, bendrai paėmus, rajone kai kurie kolūkiai delsia vykdyti bulvių sodinimą, visai nesodina daržovių. Ypatingai tas liečia priemiestinius kolūkius. „Setekšnos“ kolūkyje uždelstas bulvių sodinimas. Čia dar pasodinta tik 20 proc. visų bulvių. I laukininkystės brigadoje tik dalis bulvių pasodinta kvadratinio-lizdinio būdu. Kolūkyje visai nesirengiama išplėsti daržovių plotus. Nors šiais metais numatyta pasodinti 1 ha daržinių kultūrų, tačiau jų sodinimui dar nesirengiama. Norint išplėsti bulvių ir daržovių pasėlių plotus, kolūkio valdybai iškyla uždavinys sustiprinti darbo drausmę, kad visi kolūkiečiai dalyvautų sėjos darbuose. Uždelsti bulvių ir daržovių sodinimą toliau jokiu būdu negalima. Bet šiame kolūkyje nemaža dalis kolūkiečių nedalyvauja gamybiniame darbe. Kolūkiečio Jurgio Dauko šeima pasižymi dideliu dykinėjimu. Pats Daukas mėgsta gyventi nesąžiningą gyvenimą, dažnai spekuliuoja. „Skodinio“ kolūkis yra priemiestinis kolūkis. Šio

kolūkio nariai iš daržininkystės galėtų turėti dideles pajamas. Tačiau šio kolūkio žemės ūkio specialistas A. Martišiūnas, kolūkio valdyba šiais metais nesirengia sodinti daržovių. Čia dar uždelstas ir bulvių sodinimas. Nesirengiama planiniai išplėsti daržovių plotus „Mituvos“ kolūkyje. IV laukininkystės brigadoje, vietoj to, kad būtų sodinamos bulvės ir daržovės, eilė kolūkiečių buvo atitraukti darbui privatinių sklypeliuose.

Rimtai turėtų susirūpinti, jog artimiausiu laiku būtų užbaigtas bulvių sodinimas ir kuo daugiau būtų pasodinta daržovių „Pakupio“, „Bugailiškių“, „Aušros“, „Laukų spartuolio“ kolūkių valdybos. Tolimesnis bulvių ir daržovių sodinimo uždelsimas neša didelius nuostolius, mažina jų derlių.

Bulvės ir daržovės yra pajaminga žemės ūkio šaka, iš jos kolūkiai galėtų turėti dideles pajamas. Bulvės gali būti panaudotos kiaušinių šėrimui ir tolimesniam visuomeninės gyvulininkystės vystymui. Todėl žemės ūkio specialistų, MTS darbuotojų, kolūkio valdybų svarbus uždavinys užtikrinti bulvių ir daržovių sėjos planą įvykdymą.

SEKIAM AUKŠTŲ DERLIŲ

NEPAŽEISTI AGROTECHNIKOS REIKALAVIMŲ

„Mūsų rytojaus“ kolūkis rajone pagal pavasario sėjos vykdymo grafiką yra pirmaujančiųjų tarpe. Bet ką mes rasime išgilinę į padėtį? „Mūsų rytojaus“ kolūkyje grubiausiai pažeidžiama agrotechnika. Pavyzdžiui, IV laukininkystės brigadoje rankomis blogai paruoštoje žemėje pasėti linai jau antra savaitė kepa saulėje nepriakėti. Grūdinių kultūrų sėjoje traktorinės sėjamosios pilnai neišnaudotos, o rankomis pasėti javai išbuvo ilgai nepriakėti. Svarbi priemonė, esant sausam pavasariui, daigumui pakelti yra pasėlių privilavimas, kas „Mūsų rytojaus“ kolūkyje nepraktikuojama. Neišvežamas mėšlas į daržinių kultūrų laukus. Uždelsta cukrinių runkelių sėja, nesodinamos bulvės. Darbiniai arkiai šiuo metu panaudojami bulvių sodinimui kolūkiečių pasodybiniuose sklypeliuose. J. But-

vydo vadovaujamoje II laukininkystės brigadoje V. Kelmo šeima (V. Kelmas, A. Kelmienė, S. Kelmienė) turi net tris pasodybinius sklypus. Kolūkio pirmininko J. Jančio pareidymu taip pat gavo pasodybinius sklypus nekolūkietės B. Janulienė ir V. Ivanauskaitė, kuriems įdirbti panaudojama kolūkio traukiamoji jėga. Skapiškio MTS agronomas „Mūsų rytojaus“ kolūkiui pavasario sėjos vykdymą paliko laukininkystės brigadininkų nuožiūrai, nekontroliuoja jų darbo, nesigilina į atliekamų sėjos darbų kokybę. Kolūkiečiai Petras ir Povilas Jonušiai, V. Kelmas, D. Šinkūnas dirba nesąžiningai, vaikosi tik atliktų darbų kiekybės, o patį svarbiausią — kokybę, agrotechnikos laikymąsi pamiršo. Žinoma, toks darbas neužtikrins aukštų derlių.

Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas ir Lietuvos Komunistų partijos Kupiškio rajono komitetas nutarė: įrašyti į rajoninę Garbės lentą:

1. Kupiškio MTS traktorininką B. Mažeiką, įvykdančią vidutiniškai dienos išdirbio normą iki 200 proc. esant aukštai darbų kokybei.

2. Kupiškio MTS traktorininką R. Prokofjevą, įvykdančią pavasario sėjos darbų planą 157 proc. esant aukštai darbų kokybei.

3. Kupiškio MTS traktorininką V. Maniką, įvykdančią sėjos darbų planą 120 proc. esant aukštai darbų kokybei.

4. Kupiškio MTS traktorininką G. Juknevičių, įvykdančią dienos išdirbio normą virš 150 proc. esant aukštai darbų kokybei.

5. Kupiškio MTS traktorininką B. Minkevičių, įvykdančią vidutiniškai dienos išdirbio normą virš 150 proc. esant aukštai darbų kokybei.

6. „Vedrupio“ kolūkio pirmąją laukininkystės brigadą (brigadininkas J. Uldukis), įvykdančią grūdinių kultūrų sėjos planą 100 proc., linų ir daugiamečių žolių — 100 proc.

PRANEŠIMAS

apie pavasario sėjos eigą rajono kolūkiuose
1954 m. gegužės 20 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasėta vasarinių kultūrų proc.	Pasėta vasarinių grūdinių kultūrų proc.	Pasėta linų proc.	Pasėta cukrinių runkelių kultūrų proc.	Pasodinta bulvių proc.
1	„Pirmūnas“	91,8	114,4	75,0	18,9	—
2	„Vienybė“	88,7	100,5	100,0	47,7	13,3
3	„Lukonys“	84,6	100,6	100,0	42,8	—
4	„Vedrupys“	83,7	100,0	100,0	—	7,5
5	„Laisvė“	82,4	100,5	100,0	—	5,8
6	„Aukštaičiai“	82,3	100,2	50,0	35,5	4,8
7	„Skodins“	82,2	100,0	82,6	—	—
8	„Adomynė“	81,7	100,0	58,5	44,8	—
9	„Stalino keliu“	81,5	100,0	—	43,0	—
10	„Ateitis“	79,8	100,5	100,0	—	—
11	„Artojas“	79,4	100,0	66,7	—	—
12	„Aušra“	78,9	100,4	—	4,2	6,0
13	„Neris“	78,2	100,0	75,0	—	12,2
14	M. Melnikaitės v.	78,0	101,0	100,0	—	—
15	„Mūsų rytojus“	77,0	100,0	100,0	—	—
16	„Sakalas“	77,0	99,8	43,6	20,0	—
17	„Mituva“	76,2	100,0	—	17,8	—
18	„Palanga“	73,2	100,0	26,3	—	—
19	„Bugailiškiiai“	68,2	76,3	11,8	66,7	—
20	„Pakupys“	65,9	82,5	43,2	2,9	—
21	„Laukų spartuolis“	65,7	80,0	57,3	5,2	—
22	„Žalgiris“	64,8	76,6	77,8	14,8	—
23	„Juodpėnai“	64,5	113,0	28,6	—	—
24	Mičiurino v.	64,1	78,9	15,0	—	—
25	„Setekšna“	63,6	81,6	—	—	—
26	„Vėžionys“	63,5	82,1	11,1	—	—
Viso:		77,3	95,1	54,1	14,7	1,8
Plano komisija						

Žymioji Šeduvos rajono „Draugo“ kolūkio kiaušininė E. Pucevicienė iškelta kandidata į Visąjunginę žemės ūkio parodą. Ji nuveš į mūsų Tėvynės sostinę dvi motinines kiaules, iš kurių ji praėjusiais metais gavo po 23 paršėlius, o taip pat jos išaugintą Lietuvos didžiųjų veislės kulkę. Nuotraukoje: kiaušininė E. Pucevicienė šalia motininės kiaulės.

J. Baltmano nuotr.

(ELTA).

KOLŪKIŲ LAUKUOSE

„STALINO KELIU“ KOLŪKIS. I laukininkystės brigada gerai pasiruošusi sutiko pavasario laukų darbų. Laiku buvo atlikti arimo, mėšlo išvežimo ir kiti žemės ūkio darbai. Šiuo metu brigada baigė grūdinių kultūrų sėją. Sėjėjai D. Sventickas, Alf. Noreika ir kiti darbą atliko gerai ir greitai, 20—40 proc. viršydami dienos išdirbio normas. Dabar vyksta apsetų laukų vilavimas. Siame darbe pasižymi St. Diponas, D. Marcinkevičiūtė ir kiti.

E. PUŠINSKAS

„PIRMŪNO“ KOLŪKIS. „Už gausų 1954 metų derlių!“ — su tokiu šūkiu sėkmingai baigė sėjos darbus „Pirmūno“ kolūkio nariai. Geriausiai sėjos darbus organizavo II laukininkystės brigada. Šioje brigadoje grūdinės kultūros pasėtos suglaustais terminais į gerai įdirbtą ir patręštą dirvą. Sėja užbaigta dviem dienomis anksčiau plano nustatyto termino, grūdinės kultūros pasėtos eilinėmis ir traktorinėmis sėjamosiomis mašinomis.

Užbaigė grūdinių kultūrų sėją taip pat V laukininkystės brigados nariai, vadovaujami J. Šateikos. Pasėta į gerai įdirbtą ir patręštą dirvą. Laukų darbuose stropiai dirbo Pr. Vaicikauskas, Br. Šateika, J. Varnauskas ir kiti.

Dabartiniu metu brigadoje sparčiai įvykdyta bulvių sodinimo, linų sėjos darbai. Bulvės pasodintos kvadratinio-lizdinio būdu. Kolūkiečiai taip pat užbaigė cukrinių runkelių sodinimą.

D. NORELIS,
G. GRUBELIS

„ARTOJO“ KOLŪKIS. I laukininkystės brigados nariai, vadovaujami brigadininko V. Zaliausko, ir II laukininkystės brigados, vadovaujamos P. Silieko, nariai baigia grūdinių ir techninių kultūrų sėją. Gerai paruoštoje dirvoje pasodintos bulvės. Bulvėms skirta žemė gausiai patręšta trąšomis. Dirvų tręšimui panaudotos kolūkiečių tvartų mėšlo atsargos. Štai, II laukininkystės brigados kolūkietė M. Jančienė iš savo tvartų į kolūkines dirvas išvežė 42 vežimus mėšlo. I laukininkystės brigados nariai K. Balaišis, A. Aliustis į visuomeninius laukus išvežė po 10 vežimų mėšlo. Bulvės pasodintos kvadratinio-lizdinio būdu.

D. DEŠUKAS

„LAISVĖS“ KOLŪKIS. Kolūkyje užbaigta grūdinių kultūrų sėja. Pirmoji sėjos darbus užbaigė A. Marcinkevičiaus vadovaujama V laukininkystės brigada. Dabar šioje brigadoje baigtas bulvių sodinimas kvadratinio-lizdinio būdu.

Sėkmingai baigta techninių kultūrų sėja ir III laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje A. Vaitonio. Cukriniai runkeliai čia pasodinti laiku; kolūkiečiai J. Prokofjevas ir J. Begonis stropiai įdirbo cukriniams runkeliams skirtą žemę. Kolūkyje pasėta virš 30 ha linų.

A. KEGAS

PARTIJOS GYVENIMAS

Gerinti šefuojančių organizacijų paramą kolūkiams

Rimta parama šefuojamam „Vienybės“ kolūkiui suteikia Kupiškio kazeino gamyklos partinė organizacija. Partinės organizacijos sekretorius P. Vitkauskas mobilizavo visą įmonės dirbančiųjų kolektyvą padėti kolūkiui atliekant pavasario sėją. Įmonė savo transportu pristatė kolūkiui mineralines trąšas, veislinę bulvių sėklą. Taip pat buvo pristatyta iš įmonės 5 tonos natūralinių pelenų laukų derlingumui pakelti. Padedant kolūkiui daug pasidarbavo įmonės darbininkai A. Vėbra, P. Laiškonis ir kt.

Tačiau eilė rajono imonių ir įstaigų kolektyvų suteikia silpną paramą šefuojamiems kolūkiams. Štai Kupiškio valstybinis malūnas šefuoja „Laukų spartuolio“ kolūkį. Kolūkis atsilieka vykdant cukrinių runkelių, bulvių ir kitų daržovių sodinimą. Bet gausus įmonės kolektyvas nesuteikia jokios konkrečios paramos. Įmonės direktorius komunistas S. Rebovas nevykdo partinių įpareigojimų ir šefuojančiam kolūkiui nesuteikia jokios paramos. Pažymėtina, kad šis įmonės vadovas eina neteisingu keliu, nusišalinamas nuo paramos kolūkiams. Be to, S. Rebovas savo žeminančiu elgesiu neturi autoriteto įmonės darbininkų tarpe.

Visas sąlygas turi Šepetos durpių-kraiko fabrikas padėti šefuojamam Mičiurino vardo kolūkiui išbristi iš atsilikimo. Įmonė turi nemažą transporto, kuriuo galėtų pristatyti kolūkiui durpių ir kitų natūralinių trąšų laukų tręsimui, kas žymiai pakeltų pasėlių derlingumą. Tačiau įmonės direktorius komunistas G. Kalesnikovas silpnai vykdo partijos pavedimą. Įmonė savo turimuoju traktoriumi turė-

jo atlikti nemažą lauko darbų vykdant pavasario sėją, tačiau traktorių kolūkyje dirbo vos kelias valandas. „Šetekšnos“ žemės ūkio artelei, norint pakelti laukų derlingumą, reikia kalkinti daug rūgščių dirvų. Kolūkį šefuojantis Kupiškio rajono pramonės kombinatas galėtų pristatyti kolūkiui savo transportu kalkių dirvų kalkinimui. Tačiau pramonės kombinato vadovai nepristatė kolūkiui laukų tręsimui natūralinių bei mineralinių trąšų. Apie šefų paramą galima spręsti iš to, jog kolūkyje trūksta žemės ūkio inventoriaus, kaip vežimų, pakinktų ir pan., bet ir čia šefai jokios paramos nesuteikia. Gausus šios organizacijos kolektyvas mažai padeda kolūkiui vykdyti pavasario sėjos.

Nieko konkretaus nepadedą kovojant už aukštus derlius „Palangos“ kolūkiui Kupiškio rajono gyvulių paruošų kontora ir jos valdytojas P. Sabko. Ši organizacija galėtų kolūkiui pristatyti nemažą natūralinių ir kitų trąšų. Nepadedą kolūkiui komunistas M. Timochina. Silpnai padeda „Artojo“ kolūkiui kelti laukų derlingumą kolūkyje dirbą atsakingi darbuotojai komunistai V. Mickevičius, A. Briška. Kaip paskutiniu laiku paaiškėjo, dirbą atsiliekančiame priemiestiniame „Skodinio“ kolūkyje komunistai B. Vitonienė, V. Nataka didesnę laiko dalį praleidžia sėdėdami namuose.

Šefuojančių organizacijų vadovai, imonių ir įstaigų komunistai privalo suteikti didesnę paramą kolūkiams siekiant aukštų derlių, nes to reikalauja partijos ir vyriausybės nutarimai.

E. DORONDOVAS
LKP rajono komiteto bendro skyriaus vedėjas

TRUMPAI

Aukštakokybiniai demonstruoja kolūkiuose kino filmus kino mechanikas L. Vaitiekūnas. Demonstravimo metu nepasitaiko filmų trūkimo, esti geras ekrano apšvietimas ir garsas. Kino organizatorius „Šetekšnos“ kolūkyje B. Pečkutė prieš kino filmo demonstravimą supažindina žiūrovus kolūkiečius su filmo turiniu.

Z. SOGANAS

Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos bandomajame skylyje jaunieji mičiurinkai, kruopščiai įdirbė žemę, sėja įvairias kultūras, sodina daržoves. Šiltdaržyje sėkmingai auginami pomidorai, agurkai, salotos ir kt. Mokytojo K. Pajarsko vadovaujanti, jaunieji mičiurinkai daro bandymus su daržovėmis ir jais, praktikoje pritaiko mokslo metų bėgyje įgytas žinias.

J. SMALGA

Šimonyse buvo organizuotas vietos vidurinės mokyklos mokslėvių sportinis pasirodymas ir dainų šventė. Mokyklos mokslėvių jungtinis choras atliko Murali „Partija—mūsų vairininkas“, Dvariono „Ant Nemuno kranto“ ir kt. Tautinių šokių grupė, vadovaujama mokytojos Vaitiekūnaitės, pašoko liaudies šokius „Kolūko pirmininkas“, „Minderis“, „Givataras“ ir kt.

A. GALABAS

SIENINĖS SPAUDOS APŽVALGA

Kolūkio sienlaikraštis ir kritikos užgniaužėjas

Mičiurino vardo kolūkyje leidžiamame sienlaikraštyje „Mičiurino keliu“ ir kovos lapelyje pastaruoju metu vis dažniau pasirodo kritikiniai straipsneliai, kuriuose reikiamos kritikos susilaukia tinginiai, žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjai, iškeliami sąžiningai, gerai dirbą kolūkiečiai. Štai, kovos lapelyje patalpintame J. Gagavienės straipsnelyje „Tvirta ranka“ iškeltas dienos švieson kolūkio tinginys S. Skrupskys, kuris vengia dirbti kolūkyje, per dienas kapstosi sodybiniam sklypelyje. Sienlaikraštyje „Mičiurino keliu“ iškeliama darbo pirmūnai, kaip II laukininkystės brigados brigadininkas J. Kalvelis, kolūkietė A. Magylienė ir kt.

Kolūkio sieninė spauda būtų žymiai kovingesnė, jeigu ją remtų kolūkio valdyba. Kolūkio agronomas Vl. Bardauskas parodė savo

atsilikimą. Jis, pavyzdžiui, priejo net iki to, kad nuplėšė sienlaikraštį, kuris kritikavo jį, kolūkio agronomą.

Reikia pažymėti, kad sienlaikraštyje dar nepakanamai vystoma kritika, ypač vadovaujančių darbuotojų adresu. Štai, kolūkio agronomas Vl. Bardauskas, vietoje to, kad mobilizuoti kolūkyje esančią techniką kuo greitesniam sėjos atlikimui, ją panaudoja pasipelnymo tikslams. Neseniai jis saviškai permetė Tučiaus valdomą traktorių iš II laukininkystės brigados į III „aplėkščiūti 1,6 ha žemės“. Pasirodo, kolūkio žemės aplėkščiavimas buvo tik priedanga tikrajam tikslui — Bardausko ir kt. pasodybiniam sklypeliams įdirbti. Šio fakto sieninė spauda neiškėlė. Kolūkyje yra ir daugiau trūkumų, kurių iškelimas, pagrindinis sieninės spaudos uždavinys.

KAI BIUROKRATAI SKIRSTO TRĄŠAS

Kupiškio rajono kolūkiuose — sėjos darbų įkarštis. Kolūkiečiai ir mechanizatoriai deda daug pastangų įvykdyti sėją geriausiais terminais ir aukštu agrotechnikos lygiu. Tačiau jie susiduria su rimtu trūkumu — neteisingu mineralinių trąšų paskirstymu.

Mūsų kolūkis yra prie pat Subačiaus geležinkelio stoties, kur taip pat yra ir trąšų sandėliai, — pasakoja „Lukonių“ kolūkio pirmininkas drg. Janonis. — Bet mineralinių trąšų mums čia neduoda. Jas turime vežti iš Kupiškio sandėlio, kuris yra už 35 km nuo kolūkio. Toks bereikalingas važinėjimas pro Subačių į Kupiškį atima mums daug brangaus laiko ir labai trukdo sėjos darbus. Šiuo klausimu mes ne kartą kreipėmės į Kupiškio MTS ir rajono vadovus,

prašydami trąšas išskirti iš Subačiaus sandėlio. Deja, viskas veltui. „Trąšas mes skirstome savo nuožiūra“, — biurokратиškai atkerta mums rajono plano komisijos pirmininkas Svaplėnas.

Kolūkio pirmininko Janonio žodžiai visai teisingi. Visa eilė rajono kolūkių dėl neteisingo mineralinių trąšų paskirstymo sugaišta daug brangaus laiko. Štai „Adomynės“ ir „Sakalo“ kolūkiai mineralines trąšas turi atsiimti iš Subačiaus sandėlio, kuris yra už 60 km nuo šių žemės ūkio artelių, tuo tarpu kai tos pat trąšos guli Kupiškio sandėlyje, tai yra dvigubai arčiau šių kolūkių. Bereikalingai gaišta laiką veždami trąšas pro Kupiškį iš Subačiaus ir priešingai — pro Subačių iš Kupiškio — „Mituvos“, „Pakupio“, „Vedru-

pio“ ir eilė kitų kolūkių. Todėl nenuostabu, kad dėl tokio neteisingo paskirstymo kai kurie kolūkiai, kaip „Adomynės“, „Sakalo“, „Pakupio“, „Skodinio“ ir kiti, dar nespėjo apsirūpinti pavasario sėjai reikiamomis mineralinėmis trąšomis.

O kaip į tai reaguoja Kupiškio rajono vadovai?

Nieko nežinome. Mineralines trąšas pavedėme skirstyti rajono plano komisijai, — atsako vykdomojo komiteto vadovai. Tą patį pakartojo ir partijos rajono komitete.

Kyla klausimas, kuo vadovaudamiesi rajono vadovai nušalino nuo trąšų paskirstymo mašinų-traktorių stotis ir perdavė šį svarbų uždavinį spręsti į biurokratų plano komisijos darbuotojų rankas?

„Valstiečių laikraštis“.

Tautų svajonė išsipildė

JUSTAS PALECKIS

Didis dalykas — tautų draugystė! Dabar, kai visa Tarybų šalis, nuo Baltijos krantų sniegu padengtų iki Pamiro viršūnių, nuo rūsiosios Siaurės tundros iki saulėtų Krymo vynuogynų, švenčia Ukrainos susijungimo su Rusija 300-ąsias metines, itin stipriai jauti gaivinantią didžios ir amžinos tarybinių tautų draugystės jėgą. Komunistų partijos politikos didybę ir išmintį, partijos, kuri sugėbėjo sutelkti į vieną šeimą tiek daug ir tokių įvairių tautų bei tautybių.

Nepavydėtinas buvo lietuvių tautos likimas buržuazijos viešpatavimo metais. Gobšius Vakarų imperialistai, žvangindami ginklais, su įžiotais nasrais žiūrėjo į mūsų mažutę žalią šalį prie Baltijos jūros pakraščio. Lietuvių tauta svajojo kaip apie stebuklą, kad jai būtų gražinta sostinė Vilnius, kurį lenkų ponai, remiami anglų bei prancūzų imperialistų, buvo pagrobę. Maža to, 1939 metais Lietuva neteko ir savo uosto—

Klaipėdos, kuria, nepaisant Antantės šalių (Anglijos, Prancūzijos, Italijos ir Japonijos) savo laiku duotų garantijų, užgrobė hitlerininkai. Paniekinimą ir vargus kentė lietuvių tauta. Apiplėšta ir suskaldyta į dalis buvo Lietuva kapitalistiniame pasaulyje. Dar daugiau — imperialistiniai kaimynai ne tik godžiai žvilgčiojo ir ketino užgrobti visą Lietuvą, bet grasino sunaikinti, nušluoti nuo žemės paviršiaus lietuvių tautą. Hitleriniai žmogėdros, kurie antrojo pasaulinio karo metu buvo laikinai okupavę Lietuvą, atvirai skelbė, kad lietuvių tautos likimas esąs likimas lašo, krentančio ant įkaitinto akmens.

Visa tai atrodo neįtikimu šiurpiu slogučiu šiandien, kai tarybiniame socialistiniame pasaulyje laisva ir laiminga Tarybų Lietuva gyvuoja kaip lygi tarp lygiųjų Tarybų Sąjungos res-

publikų, kai Lietuvių tauta tarybinėje santvarkoje, tarybinėms tautoms broliškai padedant, susilaukė stebuklo—savo išgelbėjimo nuo pražūties, susilaukė, kad Vilnius ir Klaipėda gražinti, kad lietuvių žemės yra suvienytos.

Vietoje degėsiu, kuriuos prieš dešimt metų paliko hitlerinės gaujos, Lietuvoje išaugo miestai, pakilo dangų fabrikų, gamyklų, elektrinių kaminai, nuo gintarinių mūsų jūros krantų išplaukia žvejybiniai laivai, kokių Lietuvoje niekad nebuvo. Visa Lietuvos pramonė, nepaisant sunkių pokario metų, kai reikėjo atkurti netgi prielaukus uoste, broliškųjų tautų ir pirmoje eilėje didžiosios rusų tautos pagalbos dėka, Komunistų partijai išmintingai vadovaujant yra atkurta. Dar daugiau: pastatyta daug naujų gamyklų, tokių, kokių visiškai nebuvo buržuazijai valdant Lietuvą. Atsirado tokios naujos pramonės šakos, kaip mašinų gamyba, turbinų

gamyba, staklių gamyba, elektros mašinų gamyba. Auga nauji miestai.

Daug, labai daug nuveikta pokariniais metais Tarybų Lietuvoje. Pramonė jau duoda produkcijos beveik tris kartus daugiau, negu 1940 metais. Per trumpą laiką respublikos žemės ūkis tapo stambiu, plačiais mechanizuotu socialistiniu žemės ūkiu. Vislabiau stiprėja mūsų jauni kolūkiai, gausėja kolūkiai-milijonieriai, kurie sėkmingai įgyvendina Partijos ir Vyriausybės nutarimus žemės ūkio srityje.

Suklestėjo ne tik pramonė ir žemės ūkis. Kai lietuvių literatūros ir meno dekados Maskvoje baigiamame koncerte suaidėjo plojimui andra Didžiojo teatro salėje, visi dar kartą įsitikino, ką davė lietuvių tautai Tarybų valdžia, Komunistų partija, didžioji tautų draugystė. Lietuvių tauta stojo į vieną gretą su visomis tarybinėmis tautomis jų didžiąjame kelyje į komunizmą. Jos kultūra tapo visos tarybinės kultūros dalimi. Plačios pasida-

rė Lietuvos ribos. Mūsų dainininkų, poetų, kompozitorių balsas buvo išgirstas toli už mūsų mažos šalies ribų. Mūsų kūrybinių jėgų apžiūra Maskvoje parodė, kaip palankiai veikia visų tautų jėgų klestėjimą tikra, nuoširdi draugystė, tikra, nesavanaudiška pagalba ir tėviškas rūpinimasis. Visi dar kartą įsitikino, kad Komunistų partijai vadovaujant liaudis stiprėja ir atskleidžia visa tai, kas joje yra vertingiausia.

Lietuvių tauta tiki šviesia ateitimi. Sunkieji praėities laikai, kai rytojus buvo tamsūs, kaip rudens naktis, kai virš šalies kabojo šiurpi fašizmo šmėkla, niekuomet nebegrįs. Laisva lietuvių tauta, kuri tapo socialistine nacija, dabar yra tikras savo laimės kalvis. Petys petin su visomis broliškosiomis tarybinėmis tautomis, įkvepiama didžiosios draugystės ir vienybės jausmu, lietuvių tauta, Komunistų partijos vadovaujama, pasiaukojamai dirba tarybinės Tėvynės labui, vardan komunizmo pergalės.

PIRMŲ TRIBUNA

Visos traktorinės brigados gali dirbti gerai

Pavasari, komplektuojant traktorines brigadas Skapiškio MTS, mane paskyrė vadovauti V-tai traktorinei brigadai. Ši brigada buvo nukreipta darbui į „Juodpėnų“ žemės ūkio artelę. Pradėjus lauko darbus kolūkyje, palaikiau tamprų ryšį su kolūkio valdyba, agronomu ir laukininkystės brigadų brigadininkais. Tai padeda tinkamai organizuoti darbus, išvengiant technikos prastovėjimų. Organizuojant brigados mechanizatorių darbą daug padėjo kolūkio agronomas J. Bernotas. Jis pasiūlė sukomplektuoti traktorių darbą ištisiose dirvų masėse, neišskirstant technikos po atskiras laukininkystės brigadas. Kolūkio valdyba užtikrino reguliarių kuro ir tepalų pristatymą. Du traktoriai NATI, vairuojami Antano ir Leono Kanišauskų, stėjo ruošti dirvas sėjai, o traktorininko A. Balio KD-35—sėti. Kad paspartinti darbą ir išvengti kuro pereikvojimo, agronomas pasiūlė prie traktoriaus KD-35 sukomplektuoti dvi sėjamasias. Praceitais metais mes, mechanizatoriai, vykdydami gamybines užduotis, visas pastangas dėjome darbų kokybei padidinti. Dėl to kartais žymiai nukentėdavo darbų kokybė, įdirbant laukus būdavo pažeidžiama agrotechnika. TSKP CK rugsėjo Plenumui nurodžius, kad mechanizatorių atlyginimas priklausys nuo išauginto kolūkių laukuose derliaus, šiais metais mes kovojame ne tik už kiekybę, bet visą dėmesį skiriame darbų kokybei. Mūsų darbą tikrina kolūkio agronomas, laukininkystės brigadų brigadininkai. Agronomas mums daug padeda įdiegiant agrotechniką į laukų įdirbimą. Jis, atsižvelgdamas į dirvos struktūrą, nurodo mums, kokios mašinų reikalinga panaudoti ar kitų dirvų įdirbimui. Prieš sėją visas dirvas kultivavo po du kartus. Sėja atlikome trumpiausiais terminais ir aukštame agro-

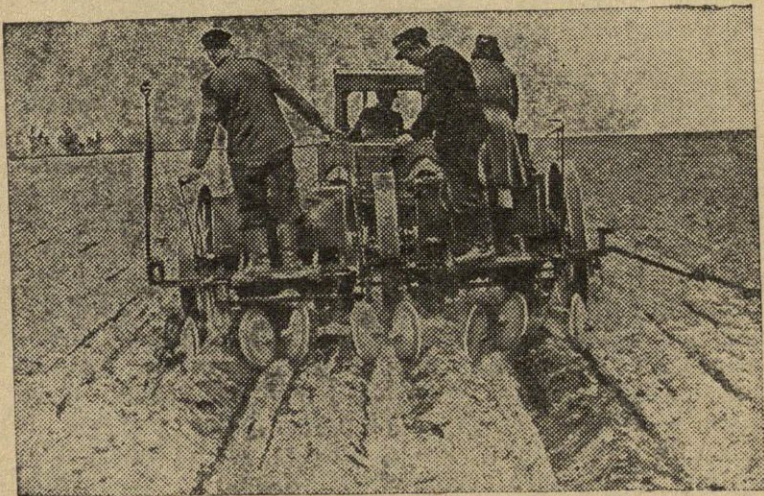
technikos lygyje. Mūsų darbą aukštai įvertino kolūkio valdyba; mūsų parama patenkinti kolūkio žemdirbiai. Taip dirbdami, mes pasiekėme puikių rezultatų: kolūkyje pilnai užbaigėme grūdinių kultūrų sėją, paruošėme dirvą techninėms kultūroms. Šiandien teisėtai galime pasididžiuoti savo darbu: mūsų V traktorinė brigada—pirmaujanti Skapiškio MTS. Aš ir mano vadovaujamos brigados mechanizatoriai pasiryžę dar geriau dirbti, kad pilnai pateisintume mechanizatorių vardą.

Aš įsitikinau, kad nėra sunku suteikti reikiamą paramą kolūkiui ir atsiekti aukštų rezultatų darbe. Reikalinga tik planingai organizuoti darbą, rimtą dėmesį skirti technikos priežiūrai ir panaudojimui. To gali pasiekti kiekviena traktorinė brigada, kiekvienas mechanizatorius.

Tačiau dar ne visos traktorinės brigados, ne visi mechanizatoriai dirba taip, kaip reikalauja Partija ir Vyriausybė, neduoda tos paramos, kokios iš jų tikisi kolūkių žemdirbiai. Kaimyniniame Mičiurino vardo kolūkyje V. Sauliaus vadovaujama VII traktorinė brigada atsilieka, šios brigados mechanizatoriai nekovoja už darbų kokybę, blogai prižiūri techniką, dirba atitrūkusiai nuo kolūkio valdybos. Jie tokiu darbu žemina viso MTS mechanizatorių kolektyvo vardą. Taip pat nepanaudoja visų galimų pagerinti darbui XII, II, IV, XIV ir kitų traktorių brigadų mechanizatoriai. Kai kuriose iš jų vaikomasi darbų kiekybės, neimant į pagrindą kokybės.

Draugai mechanizatoriai, Partija ir Vyriausybė patikėjo mums svarbų darbą kovoje už aukštus kolūkių dirvų derlius. Ginkluoti tėvynine technika, mes pilnai pajėgūs šiuos svarbius uždavinius pilnutinai įvykdyti.

T. MIKNEVIČIUS
V traktorinės brigados
brigadininkas

Vilniaus rajono „Naujo gyvenimo“ kolūkyje šiais metais bulvės bus sodinamos daugiausia mechanizuotu būdu. Pagal planą bulvių bus pasodinta 117 hektarų, iš jų 95 hektarų plote bulvės bus pasodintos kvadratinio - lydinio būdu, naudojant bulvių sodinimo mašiną. Nuotraukojė: Rudaminos MTS traktorininko F. Tarasevičiaus agregatas su ketureile bulvių sodinimo mašina SKG-4 sodina bulves „Naujo gyvenimo“ kolūkyje.

I. Lebežinsko nuotr.

(ELTA).

MUMS RAŠO

Kolūkio pirmininko žmona spekuliantė

„Mūsų rytojaus“ kolūkio pirmininkas J. Jančys, vietoj to, kad pats kovotų su kapitalizmo liekanomis kolūkiečių sąmonėje, pats gyvena parazitini gyvenimą. Jo žmona S. Jančienė jau kelinti metai, pritariant vyrui, visoje apylinkėje pasižymi kaip užkietėjusi spekuliantė. Pasinaudodama vyro suteiktais dokumentais, ji veža į Leningradą ir kitus miestus parduoti prisigrobstyčius iš kolūkio obuolius, vlnas ir kt. S. Jančienės nusikalstamą darbą bendrininkė B. Janulienė. Kolūkio pirmininko žmona S. Jančienė, prisipirkusi įvairių pramoninių prekių, kolūkiečiams jas vietoje pardavinėja dvigubai brangiau. Štai, „Mūsų rytojaus“ kolūkio nariams B. Simonui, J. Verbliauskui pardavė lietaipalčius, paimdama žymiai brangiau už valstybines kainas. Dvigubai brangiau paėmė pardavusi paltui medžiagą „Vedrupio“ kolūkio bibliotekos vedėjai A. Masytei. „Mūsų rytojaus“ kolūkio narei A. Andrijauskaitei už parduotų siūlų kilogramą paėmė trigubai brangiau.

Šie faktai rodo, kad „Mūsų rytojaus“ kolūkio pirmininkas J. Jančys yra giliai persisunkęs buržuazine ideologija, kad jis iki šiol gyvena nesąžiningą gyvenimą ir jam nerūpi kolūkis, kolūkiečių reikalai.

P. JANKAUSKAS

Pagerinti raguočių priežiūrą

Iki šiol „Palangos“ kolūkio valdyba vis dar neskliria reikiamo dėmesio stambiųjų raguočių priežiūrai. Karves gano visi kolūkiečiai pačiam, jų darbo niekas nekontroliuoja, nepareikalauja, kad ganymas būtų pradėtas anksti rytą ir baigtas vėlai vakare. Dėl tos priežasties kai kurie kolūkiečiai karves išgena vos 10 val. ir vėliau, o pargena 20 val. ir anksčiau. Naktys daryra, palyginti, šaltos, su šalnomis, ir gyvulius reikia laikyti tvartuose. Tuo tarpu „Palangos“ kolūkyje karvės jau kuris laikas kaip laikomos garduose, ore.

Kolūkio valdyba privalo sutvarkyti karvių ganymą, šaltomis pavasario naktimis gyvulius laikyti pastatuose.

P. RIMKUS

IŠ NEPAŠKELBTŲ LAIŠKŲ

REDAKCIJAI

Redakcijoje gautame laiške buvo rašoma apie nepatenkinamą „Bugailiškių“ kolūkio laiškinių VI. Baršausko darbą. Spauda kolūkiečiams buvo pristatoma kas 5—6 diena, dingdavo laiškai.

Savo atsakyme redakcijai „Bugailiškių“ kolūkio pirmininkas V. Vilėniškis praneša, kad laiške iškelti faktai teisingi. VI. Baršauskas iš einamųjų pareigų atleistas.

FELJETONAS

RANKA IR PIRŠTAI

Ranka be pirštų, tai jau ne ranka ir ne kumštis, ir vėzdo neatstoja. Rajono pramkombinato direktorius K. Damoševičius varto savo plaštaką ir vardią:

— Nykštys, tai pagrindinis veikimo pirštas. Jį man atstoja aprūpinimo cecho vedėjas A. Vanagas. Truputį jau galima veikti, bet dar sėkmė neužtikrinta — trūksta visos eilės apskirų vyrukų.

Pramkombinatas Šimonių lentpiūvei ir malūnei iš brolisčių respublikų gautą naują 75 arklio jėgų lokomobilį ir elektrogeneratorių. Elektrogeneratoriaus panaudojimas sprendė Šimonių miestelio ir Marytės Melnikaitės vardo kolūkio elektrifikavimo problemą.

Ir galop lokomobilis ir elektrogeneratorius jau Kupiškio stotyje, bereikia tik iš vagono iškelti.

Girtas aprūpinimo cecho vedėjas stambaus buožės sūnelis A. Vanagas, K. Damoševičius vadovauja iškrovimui.

— Viens, du, trys! — vyrai paėmė!

Vyrai paėmė, atitempė lynus ir pritvirtino lokomobilį prie cukrinių runkelių pakrovimo mašinos kaušo. Mašinai gi toks svoris pasirodė per sunkus. Kilstelėjo kartą ir paleido lokomobilį ant iškrovimo aikštelės. Kilstelėjo antrą kartą, kitą kartą žnegetelėjo. Ir taip naujutėlė mašina pasidarė reikalinga kapitalinio remonto. Sudožo smagratis, stumoklis įlinko. Gerokai nukentėjo ir generatorius.

Atsakyti už šį nusikaltimą, tarybinės technikos gadinimą, žinoma, niekam neteko. Argi Damoševičius patrauks atsakomybėn save ar Vanagą?

Pats aprūpinimo cecho vedėjas Vanagas sugadintą lokomobilį veža į Šimonių lentpiūvę ir reikalauja įimti už gerą, nesugedusį. Lentpiūvės vedėjui A. Tochariovui atsisakius nuo tokių kombinacijų, į reikalingą išikišo pramkombinato direktorius K. Damoševičius.

— Tu dabar čia nereikalingas, — sako, ir A. Tochariovą perkelia vadovauti Kupiškio vėjiniam malūnei, atleisdamas jį iš Šimonių lentpiūvės vedėjo pareigų įsakymu „už girtuokliavimą“.

Vadovauti Šimonių lentpiūvei paskiriamas buržuaziniai laikais valdžiusio šią įmonę fabrikanto Strolės artimas giminaitis K. Senvaitis.

Dabar Damoševičiaus veikėjų plaštakė rikiuojasi pirmas pirštas po nykščio —

smilius, arba K. Senvaitis, ir lentpiūvėje pradeda šaknytis. Mašinistu dirba jo brolis J. Senvaitis, gateristu — žmonos brolis Strolė, čia prisiglaudė ir jo pusbrolis K. Senvaitis. Trumpai sakant, uždaras šeiminiskas Senvaičių giminės ratas. Į jį neįeinantiems mechanikui E. Kaktiniui, mechaniko pavaduotojui K. Dorondovui ir darbininkui A. Skemundriui darosi visiškai striuka: jie verčiami dirbti viršvalandžius.

Lentpiūvės vedėjas K. Senvaitis visai nesirūpina darbo apsauga, ko pasėkoje įvyksta sužeidimai. Neapsaugoti diržai sučiumpa mašinisto pavaduotoją K. Dorondovą ir sunkiai sužaloja. Po to seka antras nelaimingas atsitikimas su mechaniku E. Kaktiniu, — jis netenka dešinės rankos. Gi darbininkui A. Skemundriui sunkinamos darbo sąlygos, už viršvalandžius papildomas atlyginimas neišmokamas.

Pramkombinato direktoriaus Damoševičiaus rankos „pirštai“ Šimonių lentpiūvę išnaudojo pasipelnymo tikslams rajono kolūkių sąskaita.

„Aušros“ kolūkiui Šimonių lentpiūvė 200 erdmetrių statybinių rastų supiovė į lentas. Darbui lentpiūvėje buvo reikalaujami iš kolūkio 5 darbininkai. Lentpiūvė, atlikusi užsakymą, išrašė sąskaitą, pagal kurią „Aušros“ kolūkis turėjo išmokėti Šimonių lentpiūvei net už tą darbą, kuris buvo atliktas 5 „Aušros“ kolūkio kolūkiečių. Panašiai buvo vagiamos „Juodpėnų“, Mičiurino vardo, „Bugailiškių“ ir kitų kolūkių, turėjusių reikalus su Šimonių lentpiūve, visuomeninės lėšos. „Laimikio“ dalybose dalyvauja įmonės vedėjas K. Senvaitis su savo artimaisiais, Vanaga ir pats „pirštų“ vairuotojas — ranka — pramkombinato direktorius Damoševičius.

Nusižengėliai juodas sąžinės „švarina“ gerais darbais Šimonių klebonui M. Banaičiui, gražindami jam 4 kubinius metrus bažnytininkų pavogtos padarinės medžiagos.

Darbo žmonių signalai apie pramkombinato direktoriaus K. Damoševičiaus rankos „pirštų“ veiklą pasiekia toliau. Į Kupiškį siunčiamas atsakingas darbuotojas drg. Kepalas ištirti padėtį vietoje, bet Damoševičius jį sugeba apeiti. Tačiau pramkombinato „veikėjų“ plaštaka ėmė taip skardžiai būgnyti, kad jos neišgirsti pasidarė negalima.

M. SAVIČIŪNAS

Moksleivių ir mechanizatorių bendradarbiavimas

Subačiaus vidurinės mokyklos moksleiviai pastatė 3-jų veiksmų 5-kių paveikslų pasaką „Užburtas veidrodis“. Vaidybininkai, vadovaujami mokytojos M. Bratėnienės, pasirodė Kupiškio MTS scenoje. Į vakarą atsilankė MTS darbuotojai,

traktorininkai bei apylinkės kolūkiečiai.

„Užburtas veidrodis“ taip pat buvo parodytas „Pirmūno“ kolūkio nariams. Po darbo į vaidinimą atsilankė daugiau kaip 200 kolūkiečių.

M. VARDUTIS

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Ženevos pasitarime

Užsienio reikalų ministrų Ženevos pasitarimas Korėjos klausimui taikiai sureguliuoti ir taikos Indokinijoje atkūrimo klausimu tęsia savo darbą. Gegužės 10 d. svarstant antrąją problemą pareiškima padarė Vietnamo Demokratinės Respublikos delegacijos vadovas Fam Van Dongas. Ši pareiškima užsienio spaudoje vertino kaip didelį žingsnį pirmyn atkuriant taiką Indokinijoje.

Savo pareiškimo pradžioje Fam Van Dongas pažymėjo, kad prieš devynis metus, 80 metų trukusios kovos prieš prancūziškuosius kolonizatorius ir 4 metus trukusios kovos prieš japoniškuosius militaristus išdavoje, vietnamiečių tauta įgyvendino savo lūkesčius — nuvertė užsienio viešpatavimo režimą ir įkūrė savo demokratinę respubliką. Tapo aišku, kad prancūziškųjų kolonizatorių viešpatavimo era Indokinijoje pasibaigė. Bet kolonizatoriai vis dėlto sumanė iš naujo užkariauti Indokiniją, pradėję prieš ją grobikišką karą, kuris trunka jau aštuntus metus. Demokratinio Vietnamo atstovai toliau įtikinamai parodė, kad atsakomybė už karą Indokinijoje vilkinimą tenka JAV imperialistiniams sluoksniams, kurie daro spaudimą Prancūzijai, kad ji dar labiau išplėstų karo veiksmus. Tie sluoksniai svetimo kraujo kaina nori pavergti Azijos tautas.

Savo pareiškimo baigiamąjoje dalyje Fam Van Dongas savo vyriausybės vardu pateikė konkretų planą Indokinijos problemai taikiai sureguliuoti. Tuo planu numatoma, kad Prancūzija pripažintų Vietnamo, o taip pat Kchmero ir Patet-Lao (kitų dviejų Indokinijos šalių) suverenumą ir nepriklausomybę, kad iš In-

dokinijos pusiasalio būtų išvesta visa užsienio kariuomenė, kad būtų surengti visuotiniai rinkimai. Prieš įgyvendinant šias priemones turi būti nutraukti karo veiksmai ir tarp Prancūzijos ir kiekvienos iš trijų šalių turi būti sudarytas atitinkamas susitarimas. Toliau siūloma apsvastyti klausimą dėl Vietnamo, Kchmero ir Patet-Lao įstojimo savanorišku pagrindu į Prancūzijos Sąjungą ir dėl to įstojimo sąlygų, o taip pat dėl pripažinimo, kad Prancūzija turi šiose šalyse ypatingus ekonominius ir kultūrinius interesus.

Tiek Vietnamo pasiūlytasis planas taikai Indokinijoje atkurti, tiek ir planas Korėjos klausimui taikiai sureguliuoti, kuri pasiūlė Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos delegacijos vadovas, yra pagrįsti vienais ir tais pačiais principais. Tie principai nukreipti į tai, kad Azijos tautos pačios tvarkytų savo gyvenimą, be užsienio kišimosi, nukreipti į taikos visame pasaulyje sustiprinimą, draugystės tarp visų tautų užmezgimą. Vadovaudamasis kaip tik šiais principais, liaudies Kinijos delegacijos vadovas Čou-En-lajus, parėmęs nurodytuosius planus Korėjos ir Indokinijos klausimams sureguliuoti, savo gegužės 12 d. kalboje pareiškė, kad „tvirtai taikai ir kolektyviniam saugumui Azijoje užtikrinti reikalingos bendros Azijos šalių pastangos“.

Tarybų Sąjunga, visada ir visur nuosekliai kovojanti už taikos reikalą, ir Ženevos pasitarime vėl energingai parėmė Azijos tautų siekimą išsivaduoti iš kolonijinio smurto, parėmė jų teisę į laisvą vystymąsi, į taiką ir draugystę tarp tautų. Tai visiškai aiškiai

nusakė savo kalbose tarybinės delegacijos vadovas V. M. Molotovas.

Kitokių principų laikosi sprendžiant klausimus, esančius Ženevos pasitarimo darbų tvarkoje, JAV vadovaujamos valstybės — kolonizatoriai. Jų delegatų kalbos pasitarime rodo, kad tų šalių valdantieji sluoksniai siekia vieno tikslo: sudaryti ir kontroliuoti Azijoje (kaip ir kitose pasaulio dalyse) karines gruputes, nuslopinti Azijoje nacionalinį išsivadavimo judėjimą ir sustiprinti ten kolonijinį režimą. Todėl JAV visai siekia primesti pasitarimui tokius sprendimus, kurie įgalintų jas išplėsti savo marionetinės Li Syn Mano valdžią visai korėjiečių tautai, išplėsti agresyvų karą prieš Indokinijos tautas, turint tikslą pajungti jas užjūrio monopolistams.

Būdinga, kad tomis dienomis, kai vyksta Ženevos pasitarimas, iš kurio pasaulio tautos laukia, kad jis atneš taiką į Azijos žemyną, JAV valdantieji sluoksniai pagausino savo pastangas Pietryčių Azijos šalių karinei grupei savo žinioje sudaryti. Tačiau, kaip pažymi užsienio spaudoje, šio avantiūrinio plano nemėgia net JAV „jaunesnieji sąjungininkai“, kaip, pavyzdžiui, Prancūzija, Olandija ir kitos šalys. Kai dėl Azijos tautų, tai ta pati spauda pažymi, kad jos su rūstybe ir panieka atsiliepia apie amerikines pinkles.

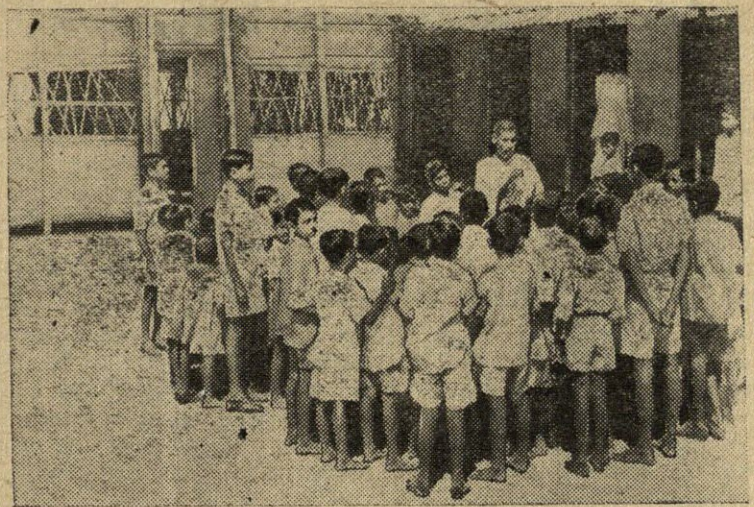
Tarybinės delegacijos vadovas V. M. Molotovas turėjo visišką pagrindą savo kalboje gegužės 11 d. pasitarime pasakyti: „Azijos... tautos žengia naują keliu, ir nėra tokios jėgos, nėra tokios valdžios, kuri galėtų sutrukdyti naują, tikrai demokratinių tautų vystymąsi Azijoje, ir ne tik Azijoje“.

I. PAVLOVAS

Neseniai Milane (Italija) įvyko 32-oji tarptautinė mugė. Joje dalyvavo 38 valstybės. Didelį susidomėjimą prekybiniuose sluoksniuose sukėlė Tarybų Sąjungos dalyvavimas mugėje. Tarybiniame paviljone buvo demonstruojamos naujausios žemės ūkio ir tekstilės mašinos, metalo plovimo staklės, anglies kombainai, įvairūs elektros ir radijo reikmenys, medicinos reikmenys, matuojamieji instrumentai, naftos produktai ir kt. N u o t r a u k o j e: lankytojai tarybiniame paviljone apžiūri autoblokiuotės, autostopo ir dispečerinės kontrolės maketą.

(TASS).

INDIJA. Kaimo pradinė mokykla Padmanukure (Vakarų Bengalija). (TASS).

S P O R T A S

Sportininkai be futbolo aikštės

Praėjusių metų rudenį „Lukonių“ kolūkyje Subačiaus vidurinės mokyklos mokytojo A. Alekno, iniciatyva buvo organizuotas sporto kolektyvas, į kurį įstojo daugiau kaip 20 kolūkiečių. Pradžioje kolektyvas gerai dirbo, organizavo treniruotes, susitikimus su kitų kolūkių komandomis, tačiau šiais metais „Kolūkiečių“ veiklos nesimato. Šiuo metu, kai visi sporto kolektyvai sistemingai treniruoja, kelia žaidėjų techniką, „Lukonių“ kolūkių sporto kolektyvas visiškai nieko neveikia. Sporto kolektyvo pirmininkas K. Alekna nusišalino nuo vadovavimo sportininkų veiklai, ko išdavoje neorganizuojamos treniruotės, sportininkai nekelti savo žaidimo technikos, neskaityto sportinės literatūros.

Kolūkių valdyba, jos pirmininkas P. Janonis nesiurpina kolūkiečių — sportininkų poreikiais. Sporto kolektyvui kolūkių valdyba neišskiria lėšų sportinio inventoriaus bazės papildymui, iki šiol delsia žemės išskyrimą futbolo aikštei įrengti. Tiesa, pirmininkas P. Janonis davė žemės plotą futbolo aikštei įrengti, tačiau jis yra pernelyg neįlgyus. Tuo tarpu prie Terpeikių kaimo yra lygi pieva, kurios pakraštyje pilnai galima būtų įrengti futbolo aikštę. Pieva nuo to nenukentės, nes joje tarp treniruočių galima ganyti karves. Be to, prieš rungtynes pievą galima nuganyti.

Kolūkių valdyba privalo išskirti tinkamą žemės plotą sporto aikštei įrengti.

F. TIMAITIS

Sporto kolektyvas popieriuje

Prieš porą metų prie Kupiškio MTS buvo sudarytas sporto kolektyvas „Žalgiris“, kuris savo eilėse jungė virš 30 jaunuolių ir merginų. Sporto kolektyvas išauklėjo gabius sportininkus, kaip sunkumų kilnotojus A. Stančiką, J. Masilionį, tinklininkus P. Gusevičių, A. Janulį ir eilę kitų.

Tačiau paskutiniu metu sporto kolektyvo darbas apmirė. Neorganizuojamos treniruotės, draugiškos rungtynės, jau pusė metų kaip

nerenkamas nario mokestis. Dėl sporto kolektyvo blogo darbo nemaža dalis kaltės tenka partinei ir komjaunimo organizacijoms, kurios nepakankamai rūpinasi kultūriniais mechanizatorių poreikiais.

Rajono sveikatos apsaugos skyriaus vedėjo pavaduotojas St. Janilionis turi suteikti konkretesnę pagalbą Kupiškio MTS sporto kolektyvui, atgaivinti jo veiklą.

K. JONAVIČIUS

Krepšinio varžybos

Adomynės septynmetėje mokykloje įvyko krepšinio varžybos, skirtos pajėgiausioms klasių mergaičių ir berniukų komandoms išaiškinti. VI ir VII klasių berniukų komandų susitikime pasekme 22:9 (10:7) pergalė iškovojo septintos klasės komanda. Daugiausia taškų septintokams pelnė Kurkulis (14), Semėnas (6), šeštokams — Šilinis (7). V ir VII klasių krepšinininkų susitikime rezultatu 68:4 (36:2) laimėjo pajėgesnė, techniškai labiau pasiruošę septintokai. Varžybas tarp

V ir VI klasių krepšinininkų laimėjo VI klasės komanda rezultatu 12:3 (6:0).

VI ir VII klasių mergaičių susitikime pajėgesnės pasirodė šeštokės. Jos varžybas laimėjo rezultatu 27:0 (11:0). Penktos ir šeštos klasių mergaičių susitikimas praėjo aiškioje šeštokių persvaroje ir baigėsi rezultatu 23:0 (12:0). Gana įdomus buvo penktos ir septintos klasių mergaičių susitikimas, pasibaigęs minimalia septintokių pergalė — 8:6 (4:4).

Mokyt. St. ŽEMAITIS

Redaktorius S. ZAUKA

Vakarų Vokietijoje aktyvėja revanšistų veikla

VIENA (TASS). Kaip praneša laikraštis „Der Abend“, šiuo metu austrai — buvę hitlerininkų karinių oro pajėgų karininkai, gyvenantieji Lince, verbuojami tarnybai Vakarų Vokietijos armijos aviacijos dalyse. Verbavimą vykdo vadina masis „priėmimo į Vokietijos karines oro pajėgas biuras“, esantis Bonoje. Pirmenybė teikiama buvusiems hitlerinės aviacijos specialistams. (ELTA).

Tarybinio filmo pasisiekimas

MONTEVIDEO (TASS). Gegužės 17 d. Montevideo mieste pradėtas demonstruoti tarybinis filmas „Berlyno paėmimas“. Filmą turi milžinišką pasisiekimą Urugvajaus sostinės gyventojų tarpe. Gegužės 17 d. filmo demonstravimo metu salėje ne kartą pasigirdavo audringi plojimai. (ELTA).